

СТУДЕНТИ ЗА КОРДОНОМ

ФРАНЦІЯ

Брєславаць Ольга.

Я — студентка Харківського національного технічного університету сільського господарства. І цього року мені випала нагода пройти сільськогосподарське стажування у Франції. Багато студентів нашого університету завдяки знанням іноземних мов можуть проходити стажування у різних країнах: Великобританії, Данії, Франції, Швейцарії та інших. Мені хочеться поділитися своїми враженнями. Як влаштоване сучасне французьке сільське господарство, як живе звичайна фермерська родина, що у нас, українців, спільного зі французами — все це я змогла побачити дякуючи цьому стажуванню.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Бастрич Наталя гр.41.

Кожна людина мріє подорожувати, побачити інші країни та міста. Мені цього року почастило побувати у Великобританії, де я проходила виробничу практику. Мені вдалося поєднати працю та відпочинок. Там я завела собі нових добрих

Я жила в родині фермера, що має величезне господарство: 60 молочних корів, 80 кіз, кури, кролі, гуси. Крім цього, ферма має власні землі, техніку. Французьке сільське господарство дуже розвинено, бо все механізоване і держава допомагає розвитку цієї галузі.

Що стосується адаптації в родині, то спочатку було звичайно важко, бо скрізь лунала лише французька мова: і на радіо, і на телебаченні, і на вулиці. Треба було звикнути. Але з кожним днем мені ставало все легше розуміти цих людей та спілкуватися з ними.

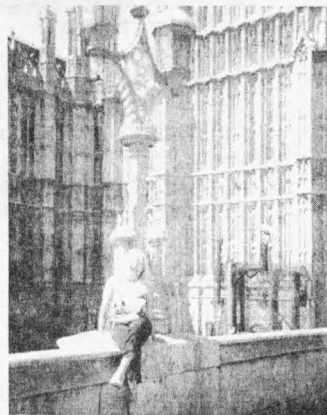
Французи, як і українці, дуже люблять свята та веселощі. До “моєї” родини постійно приїздили знайомі, друзі. Та й самі вони не любили сидіти вдома у вихідні дні. Часто їздили на пікніки, вслякні виставки. Взагалі, нудьгувати не приходилося.

Українські стажери виконували різну роботу в залежності від того, на яку ферму потрапляли. До моїх обов'язків входило годування кролів та кіз. Два місяці, що я провела у Франції, промайнули дуже швидко, і зараз здається, що все це мені наснилося.

Я згадую, як нас, стажерів, останньо-

друзів з Білорусії, Росії, Польщі, Румунії, Португалії, Латвії і разом з ними ми часто проводили свій “вік-енд”, відвідуючи різні екскурсії, парки, виставки.

У Лондоні я пройшла в з д о в ж Тауерського мосту, своїми очима побачила

го дня возили до Парижу. Це незвичайне місто, дуже красиве. Ми були на Єлісейських Полях, біля Триумфальної арки, на вежі Ейфеля, що заввишки 320 метрів. Я навіть і не думала, що у Парижі так багато росіян. Коли ми гуляли вулицею, часто чули російську мову. А в кафе, де ми пили каву, нам навіть запропонували меню російською мовою.

Мене дуже вразила чистота французьких вулиць, жодного папірця. І паркани у них не такі, і скрізь багато квітів. А дороги — не прями, як у нас, а з численними поворотами, віражами.

Побачити Францію — було моєю мрією ще у шкільні роки, і ось вона здійснилась. Добре, коли мрії здійснюються!

видатний Біг-Бен, прокотилась на колесах огляду і була вражена красою та величчю цього розкішного міста. Також у Англії я була у Парку атракціонів, де мені здалось, що потрапила до казкового світу. А ще я відвідала всесвітньо відомий Стоунхенч. Це величезні камінюки, кожна вагою у три слони, розташовані по колу. Їм більше 5-ти тисяч років.

Потім ми паромом подолали Ла-Манш і опинились у Франції, де цілий день блукали Парижем — містом романтиків та закоханих. Ми скористались можливістю піднятися на вежу Ейфеля, звідки відкривається чудовий краєвид на Єлісейські поля та на більшу частину міста — незабутній краєвид! Ще я була у Соборі Паризької Богоматері, оспіваному багатьма віршами, піснями, романами. Побаче-

не вражає дуже!

Потім ми річним трамвайчиком здійснили прогулянку вздовж річки Сени, спостерігаючи повсякденне життя міста.

Перебування у Великобританії та у Франції залишило безліч яскравих та незабутніх вражень. Безліч позитивних емоцій.

Краще один раз побачити, ніж сто разів почути. Дуже хочеться відвідати інші країни, сподіваюсь, що так і буде!